

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 274
Hyväksytty: FCI 12.5.2015
Kennelliitto 2.6.2015

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

GRÖNLANNINKOIRA

(GRØNLANDSHUND / QIMMEQ QIMUTTOQ)

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

GRÖNLANNINKOIRA

2/4

KÄYTTÖTARKOITUS:

Rekikoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset tyypit
Alaryhmä 1 pohjoiset rekikoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Grönlanninkoira on yksi maailman vanhimmista koiraroduista ja se on ammoisista ajoista lähtien ollut inuittien ainoa rekikoira. Yksilöt ovat valikoituneet jalostukseen pääosin voiman, sitkeyden ja kestävyyyden perusteella, unohtamatta kuitenkin miellyttävää ulkonäköä. Ominaisuuksiensa vuoksi grönlanninkoira soveltuu erityisen hyvin ulkoilmamiehmisille. Varusteita vettä tai kantava koira on erinomainen seuralainen niille, jotka harrastavat vaellusta metsissä ja tuntureilla.

YLEISVAIKUTELMA:

Erittäin voimakas napaseudun pystykorva, joka sopii rakenteeltaan ja kestävyydeltään rasittavaan työhön rekikoirana arktisissa olosuhteissa. Koossa sallitaan jonkin verran vaihtelua, kunhan työkyky ja rakenteen tasapaino eivät kärsi.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Vain hieman korkeuttaan pitempi, säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 10 : 11. Nartut saavat olla hieman pitempiä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Pääasialliset luonteenominaisuudet ovat tarmokkuus, luonteenlujuus ja rohkeus. Grönlanninkoira on intohimoinen ja väsymätön rekikoira. Se on ystävällinen ihmisiä, myös vieraita kohtaan. Rekikoirana se ei ole erityisen kiintynyt kehenkään eikä siksi sovellu vahtikoiraksi. Sillä on voimakas metsästysvietti, jota hyödynnetään hylkeen ja jääkarhun metsästyksessä.

PÄÄ

Kallo: Leveä ja hieman kaareva, levein kohta on korvien välissä.

Otsapenger: Selvästi havaittava, ei jyrkkä.

Kirsu: Suuri ja tumma, vastaa karvapeitteen väriä. Aina maksanuskea punaisilla ja ruskeilla yksilöillä ja aina tumma soopelinvärисillä yksilöillä. Kirsu saattaa talvella muuttua vaaleaksi (talvikirsu).

Kuono: Leveätyvinen ja kirsua kohti kapeneva, ei suippo.

Huulet: Ohuet ja tiiviit, voimakkaiden hampaiden myötäiset.

Leuat / hampaat: Leuat ovat voimakkaat, hampaat säännölliset, terveet ja vahvat; leikkaava purenta.

Silmät: Mieluiten tummat, kuitenkin karvapeitteen väriin sointuvat, hieman vinoasentoiset, eivät ulkonevat eivätkä liian syvällä sijaitsevat. Ilme on avoin ja peloton. Silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Melko pienet, kolmiomaiset ja kärjistään pyöristyneet, tanakasti pystyssä. Korvat ovat hyvin liikkuvaiset ja ilmentävät asennollaan mielialoja.

KAULA: Hyvin voimakas ja melko lyhyt.

RUNKO: Voimakas ja melko tiivisrakenteinen, vain hieman säkäkorkeutta pitempi.

Ylälinja: Tasainen tai vain hieman laskeva.

Selkä: Suora.

Lanne: Leveä.

Lantio: Hieman laskeva.

Rintakehä: Leveä ja syvä, ei tynnyrimäinen.

Alalinja ja vatsa: Vatsa ja rintakehän alaosa ovat samassa linjassa, loivasti kohoava vatsaviiva sallitaan.

HÄNTÄ: Ylöskiinnittynyt, paksu, tuuheakarvainen ja asennoltaan kiertynyt tai loivasti selän päälle kaartuva.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Edestä katsottuna eturaajat ovat täysin suorat, voimakaslihaksiset ja vankkaluustoiset.

Lavat: Kohtalaisen viistot.

Olkavarret: Suorat ja vahvat, hieman lapoja lyhyemmät.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungon myötäiset, kuitenkin vapaasti liikkuvat.

Kyynärvarret: Suorat ja vahvat.

Ranteet: Vahvat ja joustavat.

Välikämmenet: Vahvat ja joustavat, vain hieman viistot.

Etukäpälät: Melko suuret, pyöreät ja voimakkaat. Kynnet ja päkiät ovat vahvat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaa katsottuna takaraajat ovat täysin suorat. Ne ovat hyvin lihaksikkaat, vankkaluustoiset ja kohtalaisesti kulmautuneet.

Reidet: Voimakkaat ja hyvin lihaksikkaat.

Kintereet: Leveät ja voimakkaat, kohtalaisesti kulmautuneet.

Takakäpälät: Melko suuret, pyöreät ja voimakkaat. Kynnet ja päkiät ovat vahvat.

LIIKKEET: On erittäin tärkeää, että rekikoiralla on tehokas, tasapainoinen, sujuva ja väsymätön ravi. Näyttelykehässä koira tulisi esittää löysällä taluttimella kohtalaisella vauhdilla, jotta pitkä etuaskel ja hyvä takaraajan työntö tulevat esiin.

Edestä katsottuna grönlanninkoira ei ole käynnissä yksijalkinen, mutta nopeuden lisääntyessä raajat lähestyvät toisiaan kunnes käpälät astuvat keskilinjalle.

KARVAPEITE

Karva: Kaksinkertainen karvapeite, ts. pehmeä ja tiheä aluskarva sekä tiheä, suora ja karhea peitinkarva, joka ei ole kiharaa eikä laineikasta. Päässä ja raajoissa karva on melko lyhyttä, rungossa pitempää ja runsaampaa. Hännän alapuolella karva on pitkää, joten häntä vaikuttaa tuuhealta.

Väri: Kaikki värit, niin yksiväriset kuin kirjavatkin ovat sallittuja lukuun ottamatta albinismia ja merle-väritystä, joka ovat hylkääviä virheitä.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset vähintään 60 cm

Nartut vähintään 55 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- kevyt luusto
- lyhyet raajat, liian syvä runko
- arkuus

VAKAVAT VIRHEET:

- koiran terverakenteisuuteen vaikuttavat virheet
- pitkä ja pehmeä karvapeite
- korvat, jotka eivät ole täysin pystyt

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne ja käyttäytyminen
- albinismi
- merle-väri
- keskenään eriväriset silmät
- siniset silmät

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.